

predsednik združene občine Svetinje, po volitvah pa odbornik iste občine. Njegovo delovanje za blagor občine bo ostalo za vse čase neizbrisano zapisano v zgodovino ormoškega okraja, šola na Runču pa mu ostane za vselej velika dolžnica kot predsedniku krajevnega šolskega odbora, saj jo je uredil in popravil tako, da ustreza vsem potrebam in zahtevam. Huda pljučnica je neusmiljeno v nekaj dneh vse končala. — Pogreb je vodil ob asistenci gg. dekana Fr. Bratuška, statomašnika J. Krajnc, križniškega upravitelja St. Lekšana in brata fr. Mohorja brat dr. Janez Ev. Kociper, profesor iz Maribora. Poleg potrtih sorodnikov so spremljali krsto dragega pokojnika najmanjši njegovi dolžniki, šolski otroci iz Runča z učiteljskim zborom, občinski odbor občine Svetinje z županom Pučkom na čelu, odbor velikonedeljske posojilnice in hranilnice ter nešteto otrok, ki mu je vsemu bil velik dobrotnik. Na grobu je v tožni besedi risal njegove zasluge in utrjeval njegov spomin šolski upravitelj iz Runča, g. Rado Bitenc. Za pokojnikom ne žaluje samo številno sorodstvo, ampak nešteto otrok, ki jih je vzredil v svoji hiši in jim bil najboljši varuh in oče, vsi oni brezdomci, ki so našli v Kociprov hiši toplo domačijo, vsi berači in vsi oni, ki so potrebovali v katerikoli pogledu njegove pomoči, ki jo je nudil vsakomur brez razlike. Njegov spomin ostane, Bog pa mu bodi za njegovo dobroto in plemenitost plačnik mesto nas vseh, ki mu ne bomo mogli povrniti nikoli, razen da prosimo Tvoje dobrote za njega!

Mirovni dan.

Leta svetovnega klanja se odmikajo, med nami dorašča rod, ki ne pozna strahot vojne vihre, narodi se mrzlično oborožujejo in vsak hip vzplamti na kakem delu zemeljske oble vojni požar. Strah in trepet prešinjata ljudstva, vse se boji strahot, ki jih prinaša moderna vojna. Zato je potrebno, da se narodi vedno bolj zavedajo potrebe mirnega sožitja. Na to nas prav posebno opozarja 11. november, ko po vsem svetu praznujejo mirovni dan. Saj je 11. novembra pred 19 leti končala najstrašnejša izmed vojn, v katero je bilo zapleteno skoro vse človeštvo na zemlji.

Za velikimi narodi ne moremo zastajati tudi Slovenci. Potrebno je, da dostojno proslavimo mirovni dan in okrepimo mirovno zamisel. Ta dan se bomo posebno spomnili slovenskih žrtev svetovne vojne, naših umrlih mož in fantov, ki so dali najdražje — svoje življenje za našo svobodo. Njim v čast bomo postavili na Brezjah spomenik — grob neznanega slovenskega vojaka. Ker naj bo spomenik neznanemu slovenskemu vojaku tudi simbol miru, bo Zveza bojnikov v nedeljo 14. novembra, na mirovno nedeljo, po vsej Sloveniji zbirala prispevke za spomenik neznanemu slovenskemu vojaku, prirejala se bodo predavanja o miru, mirovne akademije, mirovne igre in druge prireditve, ki naj poglobijo med nami mirovno misel in poživijo zavest skupnosti med narodi.

Zbiranje prispevkov za grob neznanega vojaka bo izvedla Zveza bojnikov.

V Rusiji štrikajo brezbožniki.

Veliki ruski list »Segodnje« v Rigi poroča dne 10. septembra to-le:

V Leningradu se po ukazu strankinih (komunističnih) organizacij vrši preiska-

žolčnih kamenih in zlatenci urejuje naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica

prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo

FRANZ - JOSEFOVO

vodo

zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

va o članih zveze borbenih brezbožnikov. Večina se je odločno odpovedala temu, da bi širila protiversko gonjo. Kakor piše sovjetski list »Trud«, so se v tovarni »Krasnij viboržec« izmed 20 prejšnjih brezbožnikov samo štirje odločili, da ostanejo člani brezbožne zveze pod vodstvom Jaroslavskega, a 16 jih je izjavilo, da se za brezboštvo ne morejo več brigati.

Preiskovalci so obrnili posebno pozornost na delovanje namestnika predsednika delavskega odbora Sjakova. Sjakov se smatra za učenega brezbožnika, saj je dovršil tečaj na protiverskem vseučilišču. Njegova sestra pa je verskega mišljenja. Na vprašanje preiskovalcev, zakaj je verna, je odgovorila, da prej vere ni cenila, potem pa, ko je v svoji družini imela nesrečo, nikjer ni mogla najti tolažbe razen v cerkvi in molitvi.

Delavka Avdejeva je pri preiskavi povedala, da je bila prej član zveze brezbožnikov, ker je upala, da ji bodo v organizaciji pojasnili, zakaj se v stranki vera imenuje strup naroda. No, voditelji in agitatorji niso Avdejevi znali tega pojasniti. Za verno žensko se Avdejeva ne smatra. V cerkev ni hodila do vstopa v zvezo brezbožnikov. Zdaj pa noče več ostati v tej zvezi, a v cerkev tudi ne hodi. Toda z mladih let je imela pri sebi svete podobe in križ. Prej teh svetih predmetov ni zavrgla in tudi zdaj jih hoče obdržati.

Strankini preiskovalci naznanjajo, da se prejšnji aktivni brezbožniki vračajo nazaj k veri vsled vpliva vernih delavcev, duhovnikov in staro-obredcev. Brezbožnico Avdejevo je pridobila zase staroverka Marija Eremenkova. Sestro učenega brezbož-

nika Sjakova je pridobil za pravoslavno cerkev delavec Konstantin Ivanov.

Dne 20. septembra poroča isti list »Segodnja« po »Komsomolski Pravdi«, da je v Voronežu 15 deklic-komsomolk stopilo kot redovnice v tajni samostan. Pri odkritju novih cerkva v vaseh se udeležujejo slovesnosti tudi komsomolci ter pojejo v cerkvenih zborih.

»Novo Slovo« iz Berlina pa poroča dne 26. septembra po »Antireligiozniku« mesecca julija iz Dagestana sledeče:

V neki ulici mesta Mahač-Kala na splotju št. 56 visi steklena tablica s črko »B« na vogalu, drugi del je odbit. Pod tablico so težka vrata, ki zaškrlipljejo, če se odpro. V veži visi pajčevina in na tleh leže obnošeni čevlji. Odpremo duri v notranje prostore. Zagledamo veliko sobo, zastavljeno z omarami in mizami. Za eno mizo sedi deklica, riše nekaj na papir in žalostno pogleduje skozi umazano okno. To je dvorana — glavne zveze borbenih brezbožnikov v Dagestanu.

Nekaj višje stoji cerkev. Pobeljena je, kupola se blešči v sveži zeleni barvi. Okrog cerkve je skrbno pokošena trava, pota so pometena. Če pogledaš skozi čisto umita okna, opaziš, da je notri vse prenovljeno, tudi podobe. V bližini je kolhozni bazar, kamor prihajajo po večerih kolhozniki. Zvečer in zjutraj prihajajo tudi v cerkev.

Brezbožnikov je v Mahač-Kalu 382, kar ni veliko za mesto, ki šteje 100.000 prebivalcev. Kaj pa delajo brezbožniki? V prošlem letu smo čitali v »Dagestanski Pravdi« to-le: »Vsled dolgov se na dražbi prodaja imetje zveze borbenih brezbožnikov.« Z velikim trudom se je posrečilo aktivnim brezbožnikom rešiti stole in mize.

Kakor strankarske (komunistične), tako so tudi druge organizacije popolnoma opustile protiversko gonjo. Vsled tega je seveda razumljivo, da se poživlja duh verskih organizacij Dagestana.

Tako se glase poročila sovjetskih listov. Kakor je iz tega razvidno, stoji brezboštvo v Rusiji na trhljih nogah. Da še ni konca protiverske gonje, za to skrbi edino še sovjetska oblast in zlasti sovjetski rubelj.

A. K.

Sv. Primož na Pohorju. Zadnje soboto zjutraj pred začetkom pouka so jokali naši šolarji. Lednikov konjar je namreč ravno naložil malo imetje naše dosedanje šolske upraviteljice gđne Helene Hribar, da je zapelje na postajo. Pa ne samo šolarji, vsi žalujemo za vrlo in vestno krščansko učiteljico in vzgojiteljico. Prišla je med nas v februarju letošnjega leta in poučevala oba razreda naše dvorazrednice do počitnic z veliko vnamo. Šele v jeseni je bil prideljen naši šoli g. Zorko, ki bo pa zdaj moral prevzeti oba razreda. Da mora biti res taka mizerija glede nameščanja učiteljstva! Vsaj tukaj ob državni meji naj bi se skrbelo, da bi bilo nameščenih zadosti učiteljev in bolj stalno! — Gđni Hribarjevi pa, ki je tako blagonsko delovala na naši šoli, želimo tudi na njenem novem mestu, v Lokovci ob državni meji na Koroškem, obilo uspeha in tudi veselja med tamošnjo šolsko mladino!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tukajšnji krajevni odbor JRZ priredi v nedeljo 14. novembra porani službi božji v cerkveni dvorani političen

shod, na katerem bo govoril tajnik g. Marko Krajnc in še en govornik. Shod bo zelo zanimiv, zato napolnite dvorano do zadnjega kotička!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tudi naša občina je bila deležna prekomasacije svojih mej. Od nje so oddeljene bivše občine Rogoznica, Selce, Čezmlenšak ter Dolge njive, katere pridejo v novo občino Sv. Rupert v Slov. goricah. Odborniki teh občin so bili možje na svojem mestu in jim želimo, da pridejo v svoji novi občini spet na vodstvo občine, saj to zaslužijo. Naša občina bo imela sedaj samo domačo faro in del fare Sv. Martin, to je Sp. Koreno. Pohvalno moramo omeniti, da nam je sedanji občinski odbor znižal občinske doklade za 25%, popravil ceste ter skoraj končal novo cesto skozi Koreno. Kakor silimo, bodo v doglednem času začele poslovati spet naše posojilnice po zaslugi našega voditelja dr. Korošca. Letina je bila bolj slaba, sadje je imelo slabo ceno, krompir je skoraj segnil, močno so trpeli tudi vinogradi zaradi preobilice dežja. Da pa ne bom poročal samo žalostnih novic, moram dodati še nekaj gostij, kjer je bilo veselo. Vogrin Franc, posestnik v Sp. Koreni in tajnik tukajšnje Kmetijske podružnice, je pripeljal iz Sp. Dupleka mlado ženo Tepek Liziko. Tudi škofič Jožefu in Kokol Veroniki se je za-

hotelo zakonskega življenja. Veronika je bila dolgoletna pevka na koru. Madlova Mimika se je poročila k Sv. Martinu. Novoporočenim: Obilo sreče in blagoslova! — Kdor še ni naročen na »Slov. gospodarja«, naj to čimprej stori! Sedaj, ko bodo dolgi večeri, vam bo prinesel marsikaj novega in poučnega.

Velika Nedelja. V sredo 3. novembra se je zbral pri g. Hrčiču v Mihovcih generalni štab ivanjkovske JNS z vsemi adjutanti na piščančja bedra in zimsko solato. V Ivanjkovcih samih, kjer naj bi bil temelj teh klavirno nazadujočih naprednjakov, so pri zadnjih občinskih volitvah v odbor svetinjske občine zgubili vse akcije in postojanke, sedaj pa bi radi prenesli svoj sedež k Veliki Nedelji, kjer se nadejajo volitev radi pregrupacije občin. Velikonedeljska občina je pridobila namreč nekaj krajev, med njimi tudi del svetinjske občine. Trije so se razgovarjali o volitvah, ostali pa so jedli. In ti ljudje v svoji napredni pameti mislijo, da bodo Svetinjsčani pri Veliki Nedelji volili JNSarje, če jih doma niso — saj so celo njihovi koritarji pri Svetinjah volili Pučka — posebno, ker jih Velikonedeljsčani nikoli nismo. Mi pa vemo, da bomo pri volitvah pojedli vsa bedra Hrčičevih piščancev in mastna bedra predsednika JNS-generalnega štaba, g. Hrčiču pa bo ostala samo neslana zelena salata! Občan Hrčič, nikar! Še je čas...

Slatina-Radenci. Ustanovitev kmetско-nadaljevalne šole. S šolskim letom 1937-38 začne delovati na tukajšnji šoli kmetско-nadaljevalna šola, ki jo bo vodil g. Jandi, ki je dovršil posebne tečaje v Zagrebu in Mariboru za pouk na teh šolah. Pričetek pouka bo 16. novembra ob 15 in bo dvakrat na teden do srede marca. Dnevi in čas pouka se bodo dolčili sporazumno z vsemi učenci. Poučevali se bodo sledeči predmeti: sadjarstvo, vinogradništvo, živinoreja, kmetско spisje, kmetско računstvo, kmetско zakonodajstvo in zdravstvo. Predavali bodo voditelj šole g. Jandi, upravnik banovinske trsnice g. Novak, okrajni kmetijski referent g. Lipovec in ravnatelj č. g. Podbukošek. Pouk je brezplačen. Če bo vodstvo šole dobilo kako podporo od strani domačih javnih in zasebnih ustanov, na katere se je obrnilo, bodo dobili učenci tudi zvezke in šolske potrebščine v šoli. Ker ima šola velik pomen za kmetско mladino, se vabijo vsi fantje in gospodarji, ki se še niso javili, da se v čim večjem številu udeležijo tega prekoristnega pouka.

Rače-Fram. O v zadnjem hipu preprečeni nesreči na železniškem prelazu med postajama Orehova vas-Slivnica in Rače-Fram, je že poročal »Slovenski gospodar«. To poročilo je treba v toliko popraviti, da je peljal z ajdo naložen voz hlapec kmeta Vinka Fingušta iz Gor. Gorice. Radi malomarnosti je hlapec postal z vozom na tiru, zaprt v zapornicah, katere je kmetnik spustil pravočasno. Radi tega je moral hlapec poraziti strango konjem, da jih je rešil, ker sicer bi jih bil povozil vlak.

Poljčane. Od naše občine je oblast odcepila Hošnico, Zg. Breznico in Dolgi vrh, kar je pri ljudeh vzbudilo veselo odobravanje. S tem bo precej razbremenjen naš občinski proračun. Tistim, ki gojijo kake »pobožne želje« in zasledujejo »višje cilje«, pa ta prekomasacija ne prinese posebnih sprememb!

Celje. V nedeljo 14. novembra ob 8 zjutraj se vrši v Domu v Samostanski ulici občinski zbor Kmečke zveze. Na sporedu so poročila odbornikov, volitev novega odbora in slučajnosti. Vabljeni so vsi člani krajevne Kmečke zveze v Celju in okolici!

Dobrna pri Celju. Poročila sta se vrli mladenci Ferdinand Krajnc, kmet v Lokovin, z ugledno nevesto, dolgoletno cerkevno pevko Frančiško Flis. Bila je zelo požrtvovalna polnih 20 let, za kar ji Bog plačaj. Vrlemu katoliškemu paru že-

Oglas je reg. pod S. Br. 181 od 1. III. 1937

limo vse dobro na poti novega zakonskega življenja!

Brežice. Trimesečni banovinski kmetijsko-gospodinski tečaj, za katerega je zaprosilo tukajšnje prosvetno društvo, se koncem tega meseca zaključil. Pouk se vrši v zelo primernih prostorih v gradu g. grofa Attemsja, ki jih je najelo Prosvetno društvo. Da imajo gojenke čim manj stroškov, so pripomogli predvsem kr. banska uprava, okrajni kmetijski odbor, okoliška občina Brežice ter naš velezaslužni narodni poslanec g. dr. Vebler in Prosvetno društvo. Ker se vsled nujnega jesenskega dela mnogo deklet ni moglo udeležiti tega tečaja in je še veliko zanimanje med dekleti za ta prepotreben pouk, se je prosvetno društvo odločilo prositi kr. bansko upravo, da dovoli še drugi tečaj od 1. decembra do 1. marca. Dekleta iz vseh okoliških vasi naše fare pa tudi iz Artič, Čateža, Cerkeja — porabite to ugodno priliko in se udeležite tega tečaja! Tudi za ta tečaj je obljubljena podpora, da bo prosvetno društvo krilo stroške za najemnino prostorov in kurjavo in po možnosti tudi za vzdrževanje tečaja. Vse podrobnosti za sprejem vtečaj vam pojasni vodstvo banovinskega kmetijskega tečaja v Brežicah, kamor se tudi javite, da boste z dovoljenjem vaših staršev obiskovali tečaj.

Dramlje. V nedeljo 14. novembra po prvem sv. opravilu priredi tukajšnja organizacija Kmečke zveze v dvorani Slomšekovega župniškega doma javno zborovanje. Govornika pošlje glavni odbor Kmečke zveze v Ljubljani. Vabljeni sto na ta shod vsi, kar vas kmečko čuti, člani in nečlani, moške in žene, osobito pa še naša kmečka mladina, da skupno pregledamo naš položaj in tako strnemo naše vrste za povzdigo našega kmečkega stanu. Kajti le, če bomo združili naše moči v tej kmečko-delavski organizaciji, to je v Kmečki zvezi, »memo upati, da nam zasijejo boljši časi. Torej Drameljčani, v nedeljo v obilnem številu pridite! Kmečki pozdrav!

Peter Rešetar rešetari.

Dobro zna računati! Te dni sem zvedel, da je davčni pisar v Ljutomeru takole sešteval na davčni položnici, koliko je kmet dolžen: od lani je ostal dolžen 3 dinarje, letos ima predpisa 204 din, sešteja pa je to takole: 2043.— din — tri je kar zadaj pripisal in ubogi kmet je imel davčnega predpisa 2043.— din. Pa ta napaka menda ni edina! Ta človek je gotovo med vojno štel ujetnike. Tudi tedaj so tako seštevali. Pri eni patrolji so ujeli 10 nasprotnikov, pri drugi 0, pri tretji 0 in pri četrti 0, »a so k številki 10 še tri ničle prišteli in sporočili svetu, da so »ujeli« 10.000 sovražnikov! Dobro bi bilo, da bi mi takega računarja »kole naučili šteti: Dobi jih naj 25, pa takole: 5 in 20, torej skupaj 520 po nasprotni strani od glave, ker so mu to pozabili v

ljudski šoli napraviti, da še sedaj ne zna seštevati.

Brivski dogodek. Pretekli teden je bil v Celju g. notranji minister dr. Anton Korošec. Stopil je v brivnico in se dal obriti. Ko je brivec delo opravil, mu je g. dr. Korošec dal 100 din in rekel: »Vaša roka je lahka kot pero, toda vaš nož je zanič. Nate, kupite si drugega!« — O tem dogodku so zvedeli kmalu tudi brivci v Mariboru, kamor je g. minister dopotoval. Ker niso vedeli, v katero brivnico bo stopil g. dr. Korošec, so vsi imeli ta dan same skrhane britve. Mariborski JNSarji pa o tem niso bili pravočasno obveščeni in tako so hodili ta dan vsi — razrezanega obraza okrog.

Korajša velja! So rekli Hrvatje, ko jih je bilo skupaj 3000 in so navalili na šest orožnikov. In neareča je hotela, da so nazadnje ostali le štirje Hrvatje in šest orožnikov. Žalostna zgodba, toda kaže, da sem le prav povedal, ko sem dejal, da vodi pamet po drugi poti kakor pa Hrvatje.

Mačkov poslanec — proti Mačku. Te dni je bilo veliko razburjenje v Zagrebu, kjer je neki knjigarnar, ki je Mačkov poslanec, prodajal knjigo, ki so jo Mačkovi pristaši spisali proti Mačku. Nekega dne bomo brali, da je Maček proti Mačku. Hudo je to s Hrvati! Zdej so napravili sporazum s Srbi, pa se med seboj dajejo. Bolje je bilo preje, ko so med seboj imeli sporazum.

Jesen v JNS. Na drevesu JNS je od lani samo v vrhovih še malo listje pognalo, letos pa je še to odpadlo. V zrak molijo suhe veje, skozi nje pa eter veje, narod se pa na ves glas smeje!

Zakaj so Srbi zoper sporazum? Ko je Davidović podpisal sporazum z Mačkom, so Srbi mislili, da je to srbohrvatski konkordat, pa so vso svojo jezo obrnili proti sporazumu.

Čudne reči so po svetu: Tiho morje ob Japoniji in Kitajski bobni od grmenja topov — Mrtvo morje v Palestini je oživilo v borbi Judov in Arabcev — Japonci se branijo z orožjem v roki, ker jih Kitajci ne pustijo v svojo deželo — rdeči dobrovoljci na Španskem so postali slabe volje, ker Franko preveč prodira — Rusi pošiljajo cele armade vojakov na kitajsko mejo, ker nočejo vojne — v Ženevi pa je predsednik Društva narodov Aga Kan, indijski bogataš, priredil v palači Društva narodov ples, ki se ga je udeležilo 3000 povabljenih gostov, kateri so popili 4000 šampanjskih butelj, se okrasili s 30.000 rožami, pojedli 200 kg kaviarja.

Vse papirne potrebščine za razne prireditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prti, papirni krožniki, torten-papir — na malo in veliko — v Cirilovi Maribor-Ptuj.